

Organizacja mobilności w programie „Uczenie się przez całe życie” - Erasmus

Instytucja wysyłająca beneficjentów programu

**UNIwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich
w Bydgoszczy**

PL BYDGOSZ02

Osoba kontaktowa: Joanna Siołkowska (siolkowj@utp.edu.pl)

Adres strony internetowej instytucji: www.utp.edu.pl

Okres realizacji mobilności

1998 - 2011

1. Dlaczego mobilność w programie Erasmus jest dla Państwa ważna?

Przystępując do programu Erasmus w 1997 r. władze UTP wyraziły wolę rozwijania procesu internacjonalizacji. Rozwijana sieć uczelni partnerskich spowodowała stopniowy wzrost liczby studentów wysyłanych na studia zagraniczne, jak i przyjmowanych do UTP. Otrzymane środki pozwoliły na wdrożenie ECTS. Rozwijana była też oferta przedmiotów nauczanych w j. angielskim. Aktualnie oferta ta jest dostępna dla studentów nie tylko zagranicznych, ale również polskich. Stopniowy rozwój takiej formy nauczania, wdrażany nie bez oporów ze strony kadry dydaktycznej, postrzegany jest jako konieczny element edukacji studentów. Internacjonalizacja objęła również nauczycieli akademickich, którzy coraz chętniej wyjeżdżają w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych upatrując w tej formie możliwość swojego rozwoju, nie tylko w zakresie dydaktyki ale również w sensie naukowym oraz językowym. Mobilność kadry administracyjnej przyczynia się również do podniesienia kwalifikacji zawodowych i językowych co procentuje w sytuacjach przyjmowania studentów i nauczycieli zagranicznych. Mobilność zwiększa również szansę włączania się do projektów europejskich, a doświadczenia zdobyte przy ich realizacji przekładają się na aktywność w zakresie poszerzania działalności w kierunku tworzenia różnych form edukacji dla dzieci i osób starszych. Karta rozszerzonej otwiera możliwość studentom realizacji praktyk zagranicznych, co w przypadku a przyszłych inżynierów, ma znaczenie w momencie wejścia na rynek pracy

2. W jaki sposób realizacja programu odpowiada na Państwa potrzeby?

Proces internacjonalizacji uczelni jest trudny i musi być wprowadzany małymi krokami. Uczestnictwo w programie Erasmus wymusiło pewne zmiany strukturalne związane z

obsługą studentów i nauczycieli. Został utworzony dział współpracy z zagranicą, który aktualnie realizuje działania związane z realizacją różnych programów międzynarodowych. Do procesu obsługi studentów przyjeżdżających zaangażowani są również polscy studenci, stypendyści programu lu ci, którzy zamierzają wyjechać do uczelni partnerskiej. Beneficjenci Erasmusa przekazują swoje doświadczenia innym studentom zachęcając do bardziej intensywnej nauki języków obcych i skorzystania z możliwości wyjazdu. Mobilność wpływa na podniesienie świadomości międzykulturowej a kontakty z przedstawicielami uczelni partnerskich rozwija potrzeby otwarcia się i wyjścia poza swoje środowisko akademickie.

3. Czy poniesione nakłady przyniosły spodziewane efekty? Proszę określić, jaki był stosunek nakładów do wyniesionych z programu korzyści zawodowych i osobistych?

Nie wszystko da się skalkulować, można powiedzieć, że internacjonalizacja jest dość trudnym procesem, który wymaga chęci i wkładu dodatkowej pracy ze strony osób, które do niedawna w uczelniach zajmowały się tylko edukacją polskich studentów. Organizowane szkolenia językowe dla nauczycieli i kadry administracyjnej przyniosły efekty w postaci zwiększenia komunikatywności w kontaktach z obcokrajowcami. Zmianom uległy również pewne procedury i dokumenty regulujące mobilność i jej elastyczność i uznawalność. Można powiedzieć, że 14-letnia praca zespołu realizującego zadania związane z Erasmusem zmieniła nieco podejście do internacjonalizacji. Coraz młodsza kadra nauczycielska z większą łatwością włącza się w ten proces. Pewnie zawsze można więcej i lepiej coś zrobić ale myślę, że mobilność studentów i kadry stała się nieodłącznym elementem procesu dydaktycznego i naukowego UTP.

4. W jakim stopniu cele programu w zakresie mobilności zostały osiągnięte?

Dokument polityki Europejskiej składany przed drugą fazą programu zakładał szybsze tempo wzrostu mobilności. życie zweryfikowało te założenia, m.in. reforma systemu edukacji i system boloński spowolnił trochę tempo wzrostu liczby studentów wysyłanych. Coraz młodszy studenci chcą wyjeżdżać a to rodzi większe problemy z ustalaniem programów realizowanych w uczelniach partnerskich. W przypadku studiów technicznych elastyczność na pierwszym stopniu jest dość ograniczona. Jednak można powiedzieć, że cele osiągnęliśmy na poziomie 60%.

5. Jaki był wpływ zrealizowanej mobilności na kształtowanie Państwa kompetencji i kwalifikacji w zakresie rozwoju zawodowego i osobistego?

Studenci - stypendyści Erasmusa mają w suplemencie do dyplomu stosowną notatkę z opisem zrealizowanego programu za granicą. Jest to istotny element, który zwiększa szansę zatrudnienia, mimo, że inżynierowie nie mają większych problemów ze znalezieniem pracy. Nauczyciele akademicy zdobyte doświadczenia w trakcie pobytu za granicą w ramach Erasmusa i udokumentowane stosownymi certyfikatami dołączają do swojego dorobku. Korzystając z mobilności implementują zdobyte doświadczenia w procesie dydaktycznym przez co zwiększają jakość kształcenia i są bardziej przekonani o potrzebie rozwijania takiej

formy w uczelni, na wydziale czy w swojej jednostce. Mobilność zwiększ pewność siebie i daje możliwość konfrontowania swojej pracy z innymi, to wpływa twórczo na warsztat pracy.

6. W jakim stopniu Państwa korzyści - wiedza i doświadczenia osiągnięte w wyniku mobilności miały wpływ na innych ludzi lub instytucje?

Stypendyści Erasmusa "zarażają" swoim entuzjazmem innych, studenci - studentów, nauczyciele i pracownicy swoich kolegów i koleżanki, wierząc w skuteczność takiej formy wzbogacania swoich umiejętności i kompetencji. Świadczy o tym ciągle wzrastająca liczba osób wyjeżdżających i przyjeżdżających do UTP.

7. Na czym polega związek pomiędzy celami działań realizowanych w ramach programu, a celami ogólnymi - instytucji, szerokiej grupy odbiorców, systemu edukacji?

Uczelnia powołana jest do kształcenia studentów i rozwoju dorobku naukowego. UTP jako uczelnia techniczna rozwija również współpracę z przemysłem. Proces internacjonalizacji uczelni i rozwój mobilności spina te wszystkie dziedziny nadając im wymiar międzynarodowy.

8. Jakie widzą Państwo możliwości wykorzystania rezultatów mobilności na szerszą skalę?

Potencjał drzemie w absolwentach wchodzących na rynek pracy, którzy wyniesione doświadczenia i dodatkowe umiejętności wykorzystują w wykonywanym zawodzie.

9. Jakie Państwo mają konkretne plany dalszego wykorzystania rezultatów mobilności?

Ciągły rozwój internacjonalizacji w UTP w różnych jej formach jest zapisany w strategii rozwoju uczelni do 2020 roku. Strategia w zakresie rozwoju oferty dydaktycznej, a co za tym idzie wspieranie mobilności w obie strony (do i z UTP), jest monitorowana przez władze uczelni i modyfikowana w zależności od potrzeb rynku pracy, zmieniającej się oferty programów europejskich i możliwości finansowych uczelni.